

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt.
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Hirdetési árak:

A négy-hasábos petitsor
1-szeri felvétele . . . 7 kr.
2-szeri „ 6 „
3-szeri „ 5 „
A három-hasábos „Nyilttér”
petitsor 10 krval számítottatik.
Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek
Oppelik A., Schalek Henrik,
Haasenstein és Fogler,
Mosse Rezső bécsi; — Gold-
berger A. B. budapesti; —
G. L. Daube és társa
M. frankfurti;
Haasenstein és Fogler
Steiner A.
hamburgi irodáiban.

Megjelenik hetenkint háromszor
és pedig:
vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. Hirdetések és előfizetések felvételi
irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltiv-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
vasárnap 10 kr.

Előfizetési felhívás

a „Pécsi Lapok” vegyes tartalmú lapra.

Megjelenik hetenkint háromszor:

vasárnap egész iv, szerdán és pénteken félliv tartalommal.

Előfizetési díj: egész évre 8 frt.
félévre 4 frt.
negyedévre 2 frt.

Az előfizetések bármikor megkezdhetők; a díj a „Pécsi Lapok” kiadójához Ramazetter Károlyhoz Pécsen intézendő.

Egyes számok a kiadóhivatalban, úgy Weidinger N., Valentin K., Traub B. és társa és Böhm M. urak könyv- és papirkereskedéseikben, valamint az indóház melletti dohánytözsdeben kaphatók, vasárnapi 10, szerda- és pénteki számok 5 krjával.

Mohács, jan. 11. 1882.

Mohácsról írok, megyénknek székhelye után legnépesebb és sok tekintetben legkiválóbb helyéről. És mi természetesebb, hogy gyászdalra kell énekelnem? Hirünk van, de ez a hír rajtunk száradt, évszázadok alatt nem történt semmi, hogy a gyászos emlékezet ne sugta volna egyszer is fülünkbe: sóhajtván köszöntlek! Zengettek rólunk dalt, de mindig szomorút. És szerencse, hogy poetáink csak távolból daloltak, mert itt minálunk megtörténhetett volna, hogy Lajos király módjára örökre benrekedtek volna a feneketlen sárban. Nem hisszük, hogy lenne város, mely oly keveset haladt

volna mint Mohács, mely oly végtelen keveset áldozna emelkedéséért, csinosodásáért, közhasznu intézményekért, mint a mi Mohácsunk, mely oly kevéssé lenne büszke városi voltára, mint Mohács. De hiszen Mohács szegény város! Nincs csak egy Dunája, nincs más összeköttetése e vízi uttal, mint éppen Bácskával, Tolnával fel Budapestig, nincs csak egy vasútja, de mivel fűzi az össze? . . . csak az Alfölddel, csak Slavóniával. Nincs hatalmas szénlerakó helye és kereskedése, nincs szigetje, nincsenek földjei — szegény egy város Mohács.

Ne gunyolódjunk. Mondjuk ki bátran és nyíltan, hogy Mohács városa minden előnyös pozíció dacára szörnyen hátramaradt. És miért? Csak három okot hozok ezuttal fel. A községi képviselők élén a bíróval nem akarnak (miért mondanók nem képesek) annak tudatára jönni, hogy egy városnak más, nemesebb feladata is van, mint a napról-napra élés, meg a szigeti „Moeskoson” való felügyelet, hogy tenni, dolgozni és mindenek felett áldozni kell, hogy az anyagot ki kell dolgozni, sőt ha szükséges, teremteni is kell. Vagy nézzük a legutolsó képviselők gyűlés tárgyait és a tanácskozmány eredményét? 1. kérdés: megtartatnak-e a mezei csöszök és hegyi pásztorok a jövő évre? Hogy egy ily kérdés csak vita tárgyát is képezheti egy

városban, — hol egyetlen egy lopás, faorzás, erdő vagy legelő letaroltatás nem történik, hiszen a szigeten valódi paradicsomi állapot uralkodik! Megtartották a szegény csöszöket, sőt még egyet hozzájuk is vettek, mert szó ami szó, szükség van ilyen csöszfélékre, aztán 50 forint egy évre nem a világ. 2. A szigeti töltés javítási munkálatai folytattassanak-e? Megkezdették, de hogy folytassák-e, az már nagy kérdés, hiszen az idén alig van hó, talán nem is lesz áradás — hátha felesleges? A 3-ik tárgy az már a legérdekesebb. A főutca egyik részének, úgy a városháztól a gőzhajóállomásig az utnak kivilágítása jövőn szóba, nagylelkűen megszavaztatik a szükséges 70 forint (!), miután a polgárok önkényt magukra vállalták a világitást. És ezek egy nagyobb, tekintélyesnek látszó város községi képviselőtestület gyűlésének legkiválóbb tárgyai: alig megy keresztül a csöszök megtartása, kicsibe mult, hogy a védnunkálatok folytatása elrendeltetett és végre egyes háztulajdonosok kegyére kell bízni, hogy a legjáratosabb utcák, úgy a hogy kivilágittassanak. Apró-cseprő dolgok, nagyobbat létesíteni, fejlődni, haladni, emelkedni, arra semmi törekvés, sem pénz, sem jó szándék. Egy kórház, egy kisebb gymnasium, egy jobb leánynevelő intézet alapi-

Tárca.

Ascanio,

Dumas Sándor regénye.

Francia eredetiből fordította:

dr. Daempf Sándor.

I.

Az utca és a műterem.

(Folytatás.)

Könnyen beláthatni, hogy ha egy szerelmes úy terveken töri fejét, az nem tekint akadályokra.

Fiat emberünk is egészen meg volt lepelve, midőn az óra négyet ütött s az őt felváltott.

Az új csendő kezdé órallását s a fiatal ember is újra a magáét. A dolog váratlanul jól ütött ki arra nézve, hogy el ne menjen attól kedve: azért is tehát az elsőnél nem kevésbé gazdag anyagba kezdett.

— Mily szép ő! mily kellem van tartásában! mily szemérem mozdulataiban! mily szüzsesség vonásaiban! Nincs a világon a nagy Leonardo da Vincin vagy az isteni Raphaelen kívül senki, ki méltó lenne e tiszta és szüzsies teremtményt lefesteni; még ezeknek is legszebb eszméjüket kellene igénybe venniök. Oh Istenem, miért nem vagyok én festész, a helyett, hogy vésnök, szobrász, érczöntő, ötvös vagyok! Ha festész volnék, nem kellene-e először is szemeim előtt állnia, hogy arczképét festhessem. Szünet nélkül látnám nagy kék szeméit, szép szöke haját,

fehér arcát, karsu termetét. Ha festész volnék, minden festményben szerepelne ő, mint szerepelt Fornarine Sanzio és Lucretia André del Sarto festményeiben. S mily óriási különbség közte s Fornarine között! azaz, hogy egyik sem méltó az ő sarujának kötelekeit megoldani. Először is Fornarine . . .

A fiatal ember még nem végezte be összehasonlításait, melyek, mint könnyen belátható, hölgye előnyére ütöttek ki, midőn ismét hangzék az óra.

A második őrt is felváltották.

— Hat óra. Különös, mily gyorsan mulik az idő! mormogta magában. S ha ily gyorsan mulik, ha az ember reá várakozik, mily gyorsan mulhat el társaságában! Oh! Ha társaságában volnék, őt nézném folytonosan, s az órák, napok, hónapok, az élet észrevétlenül mulnának el. Mily boldog élet volna ez Istenem! S a fiatal ember elragadtatása nem szünet meg, mert művészi szeméi hölgyét, noha ez nem volt jelen, valóságban látni képzelék.

Felváltották a harmadik őrt is.

Valamennyi egyház órája elzúgta a nyolcz órát, s az árnyék szemlátomást növekedett, mert minden körülmény feljogosítani látszik minket, hogy háromszáz év előtt is a juliusi alkony épp úgy szállt le, mint napjainkban; de mi inkább meg fog lepni, az a tizenhatodik század szerelmi hőseinek állhatatossága. Minden életerős volt akkor, s a fiatal és erőteljes lelkek ez időben épp úgy nem álltak meg szerelem dolgában féluton, mint nem művészet vagy háboru dolgában.

A fiatal művész türelme végre is, mert most már tudjuk, mi volt hősünk foglalkozása, meg lett jutalmazva; ismét kinyílt a Chatelet kapuja, most már huszadszor, de ez alkalommal, hogy kibocsássa azt, kire az ifju várakozott. Ugyanazon felügyelő volt oldalánál, s mi több, két fegyveres törvényszolga kísérté tiz lépésnyi távolból.

Ismét azon utra térének, melyet három órával ezelőtt tettek meg; végig mentek ugyanis a port-an-Change-on, a Barillerie-utczán, a szt.-Mihály-hidon s a folyamparton; de nem tértek be az Augustinusokhoz, hanem háromszáz lépésnyire innen, egy sarokban megálltak egy roppant nagy kapu előtt, mely mellett egy kisebb ajtó volt. Az udvarmesternő kopogott s a kapus kinyitá az ajtót. A két törvényszolga mély meghajlás után visszament a Chatelet felé vezető utra, s művésziünk orra előtt másodszor csapták be az ajtót.

Minden valószínűség arra mutat, hogy itt maradt volna másnapig, mert ábrándjainak negyedik részét kezdte el; de a sors másképp határozott, mert egy becsipett hazaballagó beléje ütközött fejével.

— Hej, barátom! szólta az idegen, megbocsáss, ember vagy te vagy sarokkő? Ha sarokkő vagy, tisztelem jogaidat; ha ember vagy, ki az utból előlem!

— Bocsánat, felelt a fiatal ember, idegen vagyok és . . .

— Oh! ez már más; a francia vendég-szerető, s azért bocsánatot kérek öntől; ön idegen, jól van. Minthogy megmondta ki ön,

tása, az utcák kellő kövezése, az utak járatosabbá tétele, a világítás általánosítása, a városházának kiemelése jelen rozzant és ijesztő állapotából, az eddigi jótékony intézetek istápolása, fejlesztése és sok más egyéb ily közhasznú okszerű kérdés miért is jönne szóba? Ugy tartják, mint a régi nóta mondja: legyen úgy, mint régen volt; éljen a barátság! És hiányzik az erős intéző kéz, a teremtő és mozgató erő; a miként hiányzik az áldozatkészség.

Ez volt az első ok.

A másik társadalmi életünk fonákságaiban rejlik. Az intelligens elem és a polgárság között nincs meg a kellő egyetértés és összetartás. Örökös civakodás, személyeskedés, apprehensio, sőt gyűlölködés osztja meg magát az intelligentiát is, úgy, hogy a legszükségesebb reform is megtörik egyszerűen családi tekintetek miatt, s amíg egyrészt annak dacára is összetartana, a másik a néposztálynál keres támogatást conservatív szellemi ellentállásának támogatásául. Így azután semmi sem történik legfeljebb egy-egy primitív tánczestély zajában oszlanak el néhány órára az aggályok, hogy másnap annál hatalmasabban gyulladjon ki a szikra.

Mohács lakosainak nagy részében hiányzik az akarat a nehézségek leküzdésére, hiányzik a város felvirágoztatása iránti lelkesedés és nincs meg bennök az igyekezet, felülemelkedni a magánérdeken. Közönyösség és tespedés mindenütt, minden téren.

A harmadik ok ebből kifolyólag az, hogy Mohács megszűnő rendezett tanácsu város lenni, kizárólag alá van rendelve a megyei gyámkodásnak. Az önállóság hiánya megszüntetja a legnemesebb törekvést is.

Ezeket említettük. Van még elég — sok is; a hibák és mulasztások egész légiója áll előttünk. De nem akarjuk a szomorú nótát végig énekelni — eleget okulhatnak a fennebbi három strophából. Még csak annyit, hogy örömmel üdvözljük a „Mohács és Vidéke” című új lapot, mely a közszellem

ébresztését tüzte ki programmul, üdvözljük főleg akkor, ha csakugyan az egyenlenség és surlódások megszüntetésére fog hatni.

Ujdonságok.

Hivatalos magyar vasuti menetrendkönyv.

Már hosszabb idő óta érezhető volt azon hiány, mely a magyar vasutak menetrendjeinek közzétételénél fennállott. Az utazó közönség ugyanis az erre vonatkozó adatokat csakis a Bécsben megjelent német szövegű „Conducteur”-ból vehette ki, mert egy magyar könyvnek kiadásával ez időig nem foglalkozott itthon senki sem. — F. é. január kezdetétől „Utmutató a magyar és közös közlekedési-vállalatok hivatalos menetrendkönyvhöz” című könyvecske kiadása által ezen hiány pótolva leendő. A könyv 8—10-szer fog 13⁸/₁₀ centiméteres igen czélszerű alakban megjelenni s közölni fogja a magyar, közös- és osztrák-vasutak, valamint a külföldi csatlakozó pályák menetrendjeit, a posta-összeköttetéseket, gőzhajók menetrendjét s valamennyi e szakba vágó általános érdekű közleményeket, nemkülönben Magyarország és Közép-Europa vasuti térképeit. — Egy példány ára 50 kr. s minden könyvkereskedésben kapható lesz.

A szállítási-árak feljegyzése a vasuti menetjegyekre. A kereskedelmi-ministerium felhívására a vasuti-igazgatóságok képviselőiből a fentjelzett célra alakult bizottság e napokban azon módozatok megállapítása czéljából tartott értekezletet, melyek megfigyelése illetőleg kitüntetés mellett a szállítási-árak feljegyzése a menetjegyekre megtörténhetnek. Az értekezlet a következő pontokra nézve jutott megállapodásra: A belföldi és csatlakozási forgalom számára készitendő új menetjegyek a szállítási-ár rájuk nyomtatott megjelölésével lesznek kiadandók; az árak a kinstári bélyegilleték és szállítási-adó beszámításával nyomtatandók é. p. külön az egész- és külön félmenetjegyek; kitüntetés lesz végül a menetjegyeken az is, valjon a megjelölt szállítási-ár a személy- vagy gyorsvonatokra vonatkozik-e, valamint az is, hogy az ár papírban vagy ezüstben értendő-e. Ezen a közönség kívánalmának mindenben megfelelő intézkedésnek érvénybe hozása a legközelebbi időben várható.

Siklósról írják nekünk: Egy hentes rokonától csinos leányt fogadott örökbe és azt már 6 éven át a magáénak vallotta. E leány

— Annak az oka következő. Lássá, a király egykor a Nesle-hotelt kormányzóknak, egy igen-igen tiszteletreméltó férfinak adta, ki gondot viselt az egyetem kiváltságaira s ítélte a lehető legatyáibb módon annak pöreiben: fölséges hivatal! Szerencsétlenségére azonban a kitünő kormányzó oly igazságos, oly nagyon igazságos volt... irányunkban, hogy már két éve megszüntették hivatalát azon ürügy alatt, hogy szundikál a kihallgatásokon, mintha a kormányzó név nem az á s i t á s szótól venné eredetét. *) Állása tehát meg lön szüntetve, s a párisi prévtot bizatott meg az egyetem védnökségével. — Ugyancsak finom védnök! Mintha mi nem tudnók magunkat megvédeni! Tehát az említett prévtot, — hallod, ugy-e fiam? — az említett prévtot, ki nagyon kapzsi, azt ítélte, hogy tekintetbe véve, miként ő reá szállott a kormányzói állás, ő örököse a kormányzósággal járó birtokoknak is, és szépen elfoglalta madame d'Elampes pártfogásával a nagy és kis Nesle-t.

— És az ön szavai után ítélve, ő még sem lakik benne.

— Dehogy lakik a zsvány; azonban mégis azt hiszem, hogy a vén Cassandrának egy, nem is tudom már Colombe, vagy Colombine nevű leánya vagy unokahuga lakik benne, kit a kis Nesle valamelyik zugába csukott.

*) Magyarra le nem fordítható szójáték; az e helyütt értett „kormányzó” francziául „bailli”, ásitani pedig „baillir.” A ford.

(Folytatás következik.)

ugynevezett barátai és barátnői biztatására már huzamos idő óta pénzt — mely eddig már nagyobb összegre rug — tett félre, melyet ismerőseinek letéteményezett, kiknek e szivességért hus, zsir s más a háznál találhatók szolgált. Házi tolvajlásairól rendes könyvet vezetett, mely most a házigazda kezeibe jövé, az egész szép gazdálkodás napfényre jött. Az egész csinos társaság tegnap vándorolt a piaczon levők legnagyobb megbotránkozására fedezett alatt a járásbírósi börtönbe, a hol elég idejük leendő az enyim és tied közötti különbség definicziójára.

A baranyai bank felszámolásának mi-ben állása iránt több részről kérdés intéztetik hozzánk. Mi ugyan kutató rendszert nem követünk és csak pozitív híreket emlitünk fel e helyen, de ez egyszer kivételt kell tennünk és a megszomorodott részvényesek nevében időszerűnek látjuk megkérdeni: mikor lesz már vége annak a huzavona liquidationak? Egy kellő adatokkal ellátott felvilágosítást szivesen közlenénk.

A székesegyház restaurálásáról. Schmidt építész ur nagyban foglalkozik a tervek elkészítésével s nem sokára be is fogja teljesen végezni tervezeti-munkálatait, melyek több mint egy félévén át folytonosan foglalkoztatták. A tervezetek mintegy 8—10 lapja már beérkezett a püspöki-cancelláriába s több szakértő által megtekintetvén, nagy meglepéssel fogadtatott. — Schmidt ur tervezetének elkészítésében azon volt és azon van ma is főleg, hogy az egységes styl hátránya nélkül mentől kevesebb rombolást kelljen végre hajtani, hogy így a tetemes költség némileg enyhébbé váljék. — A tervezet több retortán fog keresztül menni s még mindig függőben van, hogy a munkálatok ápril hó 1-vel megkezdetnek-e? noha az elhatározás és erős akarat meg van hozzá.

Baleset. A Pécsváradra vezető országúton, közel városunk vámsorompójához, egy a városba igyekvő kocsis az országútról lezuhanván, a rajta ülők kemény sérüléseket szenvedtek, a kocsis pedig összetört. Ez alkalomból figyelmeztetjük ez utra az illető közegeket; az ugynevezett „Amerika” csárdától kezdve az Eva szoborig terjedő utrészén egyetlenegy korlát, oszlop vagy kerékvetőfa nincs, az országút pedig egyes helyeken majd 3 méterrel magasabb lévén a természetes terrainumnál, a lezuhanás veszélye annál nagyobb, mert a vámháznál, különösen hetivásárkor, összetorlódtott terhes szekereket kikerülendő, a kocsik egész az utszélre kénytelenek szorulni, hogy könnyebben és hamarabb a városba juthassanak.

Szép multság. A kolóniában is megkezdtek a farsangot. Bált rendeztek múlt vasárnap a nagy korezmában a munkások; szokás szerint azonnal verekedni is kezdtek, és a bál folyamában oly kitünően mulattak, hogy egy pár tánczost az utcára dobtak ki, egyiköket pedig úgy eldöngették, hogy most a kórházban kénytelen egy pár hétig báli jó kedvét kiheverni.

A sétatér szepítéséhez püspök ő nagyméltósága nagylelkűen még azzal óhajt, mint mondják, járulni, hogy kertjének a sétatérre néző éktelen falécz-kerítése helyébe igen csinos vasrácsozatot alkalmazzat, mi által a sétatér csakugyan rendkívüli sokat nyerne.

A városi zene-iskola zárvizsgája. F. hó 11-én tartatott a belvárosi közs. népiskola zenetermében a közs. iskolaszék kiküldöttjeinek jelenlétében és Bubreg Antal iskolaszéki tag elnöklete alatt a zeneiskola évi zárvizsgája. Föltünőnek látszik, hogy se a tanév, se a polgári éveknek nincs vége és zárvizsga tartatik. Ennek oka azonban abban keresendő, hogy két évvel ezelőtt a helyi iskolai hatóság azt hitte, miszerint czélszerűbb, ha a zene-iskolában farsangban adja a szünetet, a rendes két havi szünet alatt pedig előadás tartatik, hogy így alkalom adassék a két havi szünetet — midőn a tanulók más tantárgy tanulásával nincsenek elfoglalva — a zene tanulására fordítani. Az iskolaszéknek ezen jó szándéka azonban nem vezet a ki-

meg kell magamat is neveznem. Én iródiák vagyok s nevem...

— Bocsánat, szakitá félbe a fiatal művész, mielőtt tudnám ki ön, szeretném tudni hol vagyok.

— A Nesle kapuja előtt, kedves barátom, és ez a Nesle-hotel, szólt a diák, szemével intvén a nagy kapura, melyet az idegen nem tévesztett szem elől.

— Jól van. S hogy a szent-Márton-utczába érjek, a hol szállásom van, szólt szerelmesünk, mondani akarva valamit, hogy társát lerázza nyakáról, merre kell mennem?

— Szent-Márton-utca? mondja ön. Jöj-jön velem, majd elkisérem, épen arra megyek én is, s a szent-Mihály-hídon meg fogom mutatni az ön utját. Mint mondtam, író diák vagyok, s a Pré-aux-Cleres-ből jövök, nevem...

— Tudja talán ön, hogy kié a Nesle-hotel? kérdezé a fiatal ismeretlen.

— Hogyne! mintha nem is járna az ember az egyetemre! A Nesle-hotel, fiatal ember, királyunké, jelenleg azonban a párisi prévtot, Robert d'Estourville birtokában van.

— Hogyan! itt laknék a párisi prévtot! vete közbe az idegen.

— Nem mondtam én, fiam, szólt a diák, hogy a párisi prévtot itt lakik; a párisi prévtot a Grand-Chatelet-ben lakik.

— Ah! A Grand-Chatelet-ben! Ez már más. De hogy van az, hogy a prévtot a Grand-Chatelet-ben lakik, s a király mégis neki hagyja a Nesle-hotelt?

vánt sikerhez, mert a rendes nagy szünet alatt alig járt egy-kettő a zene-iskolába s az is rendetlenül látogatta azt. Ily körülmények között a tényleges zene-iskolai év is mindig a tanévvel kezdődött s így farsangban tartott szünet épen arra volt elégséges, hogy a négy hó alatt tanultakat elfelejtsek és a szünet végével újból kezdjék a zene tanulását. A most tartott vizsgálat alkalmából meggyőződtek a kiküldött iskolaszéki tagok, hogy ezen változtatni kell és ajánlani fogják a közs. iskolaszékeknek, hogy ezentúl a zene-iskola is mindig a rendes két havi szünetben szüneteljen s most a tanítás ezen iskolában is folytattassék. Nem kétkedünk, hogy az iskolaszék a bizottság javaslatának készséggel fog eleget tenni és így zene-iskolánkban a haladást megakasztó ezen akadályt elhárítja. A jelen évben volt a zene-iskolának 22 tanulója, kik közül kettő a középtanodát látogatja, a többi pedig a népiskola tanulója. Ezek közül alig van kettő, ki két-három évig látogatja, tehát majd mind kezdő. A bizottság — tekintetbe véve a körülményeket — az eredménnyel meg volt elégedve.

Nagylelkű alapítvány. Reinfeld Sándor örökösei a „Rudolfinum“ árvaház javára 500 frt. alapítványt tettek.

A zálogházakra nézve, mind halljuk, a for. és kereskedelmi-ministerium akként határozott, hogy egyelőre a biztosíték 2000 frtba a kamat pedig 24, illetve 36 százalékban állapítatik meg. E kérdésre esetleg visszatérünk, ha az ügy a pénzügyi bizottság tárgyalása alá kerülend.

Apró hírek. P e p i, a híres elefánt, ki lehetővé tette, hogy „Perozes“-t hétszer egymás után élvezhesse a jó izléshez szokott közönség — Eszékre vándorolt. — H a l a l o z á s. Neumayer darázi jegyzőnek a belvárosi elemi iskolába járt fia diphteritisben elhunyt. E hó 11-én temették el. — A d o m á n y. Püspök ö nméltósága a helybeli szintársulatnak 100 forintot küldött ajándokul. — H i l b e r t h K a r o l i n a 23 éves korában hosszas betegség után elhunyt. Tegnap kísérték örök nyugalomra. — P e s k ó L a j o s ügyvéd Dunaföldváron életének 31-ik évében, házasságának 6-ik havában elhunyt. — A m e g y e i k ö z i g a z g a t á s i b i z o t t s á g e hó 16-án tartja ülését. — K i s h a j m á s o n egy 14 éves fiú, ki az erdőben egy nagy fának leterítésében segített, a reá zuhant fa által agyon sújtatott. — K ö v e t t e t á r s á t. Gregorits János nyug. gazdatiszt e hó 11-én 66 éves korában elhunyt. Nejét egy héttel élte túl.

A jogászbál.

— Szerda, január 11-én. —

A százsorszép apró levélkái leheltek: tánczestély vagy bál, bál vagy tánczestély, tánczestély vagy bál, — tovább, tovább és az utolsó levélkén megakadt a bál. És lön bál; csinos és elegans. Az összetépett százsorszép helyett, egy kis bokréta, a szép, kedves virágokból. Az üde fiatalság, a legkellemesebb frissesség, ez jellege a jogászok báljának, itt még csak kinyílóban a virág, e bál a farsang kikeletje. Az első fellépés bája, a szárnypróbálgató kísérlet naivsága oly meglepő élvezetes jelenség, mely kiváló előnyt biztosít e bálnak. Itt még nincs helye a számításnak, a jövő iránti tervezgetésnek, az ifjuság kedélyessége a legártatlanabb mulatsággá teszi: tánczólnak hévvel, szenvedélyesen s a tánczban csak az idealismus nyilatkozik, minden önzés, követelmény, tettetés és csalódás nélkül.

A hirhedt rendszabályok nem hagytak nyomot a mi jogászaikon, nem törték meg őket, ma is, mint mindig, szívesen tánczólnak és velük még szívesebben keríngenek. Egy hibájuk van, hogy kevesen vannak. És végre is, ha sokan beléjük kötnek is, úgy állítván, hogy a mai fiatalság nem az többé, a mi volt, ez bizony nem is egészen az ő hibájuk, változott az idő, más világ van most, változtunk mi is mindnyájan;

de ma mégis a régiek ök: szól a zene, három a táncz és mulat apraja-nagyja kivilágos-kiviradtig. A jogászbálnak meg van az a szabálya: első, legérdekesebb és hire annyira körül van bástyázva a multakbóli corpus jurisok poragraphusaival, hogy — csak azért se fog ki rajta semmi gáncs és intrika, a jó kedvet pedig a látogatás hiánya nem zavarja.

„A jogakadémia polgársága“ — ez önéretes titulushoz biztos alapja van, komolyan léphet fel a mamák előtt, de mikor rázendül a zene, vége a komolyságnak. Az első polgári kötelesség ma nem a nyugalom, hanem a fáradhatlan táncz; a jog definiálása ma az: mulatok, hogy mulattassak; a törvénykönyv egy apró, aranybetűs lapocská, melyben az első §-us — a csárdás s ez még rövid, hosszabb már a rezgő és leghosszabb a négyes, no meg a cottilion, melynek hinarjában nem egy botlik meg; a rendszabály: hódolni a kegyes háziasszonynak, ki szeretetreméltóan gondoskodik, hogy a sok szép virág egytől-egyig bokrétaiba fűződjék; a szabályokat pedig a bálelnök és a rendezőség ügyessége, tapintata határozzák meg.

A bált — mely egyuttal a megnagyobított „Hattyú“ helyiségének ünnepélyes felavatása — Szily-Jeszenszky Ilona ö nagysága nyitja meg, mint bálanya, méltó utóda e helyen édes anyjának, ki annyiszor volt leereszkedő nyájassága által a jogászbálok gondos védnöke. Kedves biztató fellépése rögtön szívélyessé teszi a hangulatot, mely fokozódik a bálanya Borecs leányának kedves megjelenése által. A bálanya toiletteje pompás; fehér selyem ruháj csipkéekkel gazdagon díszítve, a felső ruha nehéz bordeaux-színű selyem, szélén himzett fehér rózsaszínű fűzérrel. Borecs kisasszony ruhája kék tarlatán rózsákkal díszítve. A hatalmas bokréta leteszi a bálanya, hogy csak az ő szebb virágaira gondoljon. És a virágokat hozzák sorban, szálanként, párosan, illesztik, összefűzik, rendezgetik, míg kész a koszoru. A színek összejátszva, harmoniában egyesülnek: hófehér, ezüst szallagu csikokkal, kék, apró harmatos gyöngyökkel, rózsaszín, piros, sárga s van tarka-barka is elég. Könnyű, lenge sarlatán, simuló satin, repülő illusion a burok, itt-ott helyt foglal a selyem is; alakra: szív, pánczél, kerek; formára még mindig összevont, keskeny, testhez illő. Fűdisz — a virág, hajköl és ruhákon egyaránt. De nincs pazarlás, erőlködés, általánosán szép, csinos és egyszerű a toilette. Nehéz idők járnak, miért legyen hát megbánás a bál utógondolata?

A tánczterem igen csinosan, bár egyszerűen volt díszítve, fehér és rózsaszín bevonattal, mely színek a ruháknál is uralkodtak; a teremhez történt pótlépitkezések nem igen kedvező berendezésük, úgy hogy a casino szép és fűtött helyiségei nagyon hiányoztak. H i á n y z o t t egyébként itt más is s a mi fő, kevés volt a látogatók száma. A bírói karból egyetlen egy sem, az ügyvédek sorából alig négyen voltak jelen, doctor-ügyvédeljölteket sem láttam; e leczkét jogászaink még sem érdemelték meg! De kik voltak jelen kérdik olvasóink? Ugy emlékezetből elősoroljuk a koszoru egyes virágzálaikat: (meglesve a második négyes alatt, melyet 44 pár tánczolt) Jeszenszky Etelka, Szily Borecs, Szily Ilka, Radnics Louiza, Boniperti nővérek, Hermann nővérek, Ballus Jolán, Likl Ilka, Trepinyi Janka, Pichler Ella, Rédeky Flóra, Perczel Mariska, Varga Janka, Borovics, Platz, Obermayer, Jóó, Hilscher, Lammer, Fränkl, Buday, Gálovics, Hantossy és Wittenbart kiasszonyok. A fiatal asszonyk közül (hony sois qui maly pense) örömmel említjük meg Egry Ernőné, Girardiné, Dévényiné, Borsné, Lakácsné urhölgyeket. — több fájdalom, nem is volt jelen.

És ezzel végeztem, bocsásson meg érte, a ki teheti.

Reméllem, hogy a casino-bálról a látogatás tekintetében kedvezőbben referálhatok. Addig úgy is „rózsás“ uton járunk X.

Idegenek névsora.

„Arany hajó“ szálloda.

Kesberg Johann, magánzó Fiume, Kündebraber Ferencz, kereskedő Grác, Alt János, kereskedő Bécs, Urivat Henrik, magánzó Grác, Fischer Lajos, ügynök N-Kanizsa, Varga J. ispán Siklos, Hirsch, igazgató Dárda, Bolgár J. t. szolgabíró Dárda, Farkas T., orvos Dárda, Balaskó N. bíró Dárda, Gr. Monte Picolo, magánzó Triest, Rath Rudolf, kereskedő Brünn.

„Vadember“ szálloda.

Maximovics W. utazó Vukovár, Herthy Jozsef, kereskedő Brood, Münszenty C., építőmester Mohács, Kundenszky, bérlő Trinitás, Rust Imre, ispán Detény, Weigl Ferencz, vendéglős, Sehle, Br. Dóry, földbírtokos Dombóvár, Blau Zsigmond, kereskedő Mohács, Baulovitz, ispán Bieserd, Markus Samu utazó Budapest, Kraus Leopold, kereskedő Sásd, Krausz Anna magánzó Eszék.

Pécsi színház.

Szombat 1882. január 14-én adatik:

TROUBADOUR.

Nagy opera 4 felv. Irta: Camarano Salvatore, zenéjét Verdi József, ford. Nádaskai L.

Kezdeté 7 órakor.

Laptulajdonos Ramazetter Károly.

Felelős szerkesztő Bolgár Kálmán.

Nyilttér.

Europa minden államaiban szabadalmazva

Légszesz-lángszabályozó,

L é g s z e s z - m e g t a k a r i t ó

Rimanóczy Gy. szabadalma.

Minden légszeszfogyasztó, de különösen nagyobb gyártelep, színházak, vasuti indóházak és műhelyek, szállodák, kávéházak stb. nézve rendkívül fontos.

A Rimanóczy féle szabadalmazott légszesz-lángszabályozók 18 egész 35 százalék megtakarítást eredményeznek, ugyan oly erős világítás mellett, el nem romlanak és alkalmazásuk igen könnyű.

Bővebb felvilágosítást ad, a vállalat képviselője és raktárnoka Visnya S. Pécsen.

BOLGÁR KÁLMÁN

ügyvédi irodája

Pécsen, Hal-tér 5. sz. alatt van.

Minden ágyba illő
szabadalmazott farugany-derekaljak.

Szerkezetök és anyaguk elpusztíthatatlan tartósságot biztosít.

Könnyű szétszedhetőségük igen előnyös a szállításkor s egyszersmind biztosíték mindenféle férges ellen.

— 8 frt 50 kr. jutányos árért —
kaphatók

Hoffmann Károlynál

Pécsen, ó-posta-utca 22. szám alatt.

Rendeléseknél csupán az ágy belvilágossága jelző centiméterben, vagy bécsi hüvely-mértékben.

Eördögh Lajos

kocsi-gyártó.

Pécsett, Országút-utca 89. szám.

Ajánlja kész

ruganyos kocsijait

két évi jótállás mellett, továbbá elvállal minden az

e szakba vágó munkát

és egyes darabok megszerzését a leggyorsabban és legolcsóbb ár mellett.

Legjobb minőségű

SZÁRAZ TÚZIFA

leszállított árak mellett.

1 köbmét. gyertyán vagy bükkfa 3 frt 25 kr.
1 „ kőris- vagy szilfa . 2 „ 75 „
1 „ eger-, hasáb- vagy
vegyes botfa 2 „ 50 „
3⁴/₁₀ köbméter egy régi öllel egyenlő
lévén, ezen árak alapján egy régi öl
gyertyán- vagy bükkfa csak 11 frt 5 kr.
kőris- vagy szilfa . . „ 9 „ 35 „
eger-, hasáb- vagy ve-
gyes botfa „ 8 „ 50 „

Az **apritás**, valamint **házhazi szállítás** gyorsan és legjutányosabban eszközöltetik.

Befizetések felvételnek: gyári-irodánkban (ország-ut 15. sz. a haltér átellenében) és fő-irodánkban (ország-ut 20. sz. a malom-utca és ország-ut sarkán).

Mély tisztelettel

Engel Adolf és fiai.

A t. cz. közönség kényelmére befizetések elfogadtatnak **Spitzer Sándor** ur fűszerkereskedésében Széchenyi-tér 7. sz. a városház átellenében.

ASZTALOS NÁNDOR

lakatos-mester Pécsett.

Ó-pósta utca 4. sz. a.

(saját házában.)

Elkészít minden lakatos munkát, ugymint: legczélyszerűbb vaskutakat, takaréktűzhelyeket, valamint cseréppel rakva bogrács-kályhát, villám-háritókat, házi sürgönyt s minden e szakba vágó munkákat s javításokat gyorsan és lehető olcsó áron.

EISER JÁNOS

Széchenyi-tér (Örtzen-féle házban)

ajánlja valódi francia és magyar pezsgő-borait, u. m.:

Francia:

Aubertein Selier	3.80
Delbek	3.50
Reöderer Chartbl.	3.60
Cliquo International	3.50
Gibert Imperial	4.—

Magyar:

Kincsem	2.—
Imital Siller	2.—
Magyar-francz. felir	1.50
„ „ „	1.20

Wagner Nándor

könyvkötő

Pécsett, Kistér (Peschitz-féle házban)

ajánlja magát mindennemű könyvkötészeti munkák, u. m.: Anyakönyvek, Községi, Beadványi jegyzőkönyvek, Iktatók, Adófőkönyvek, mindennemű egyéb könyvek csinos, tartós és olcsó készítésére. — Iskolaikönyvek darabonként 15 krtól kezdve.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.